

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

15 decembrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte Nicolae Gordilă,

Judecători Elena Covalenco, Iurie Diaconu, Liliana Catan, Ion Guzun,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani din 04 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costăș Valentina și avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului

Cozma Alexandru Victor, născut la 24 ianuarie 1991, originar și domiciliat în s.Corlăteni, r-nul Rîșcani.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 04.02.2015 - 04.05.2015,

2. Instanța de apel: 01.06.2015 - 02.09.2015,

3. Instanța de recurs: 17.11.2015 - 15.12.2015.

În baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 04 mai 2015, Cozma Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal la 4 ani și 8 luni închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Acțiunile civile au fost admise în principiu dispunându-se încasarea de la Cozma Alexandru în beneficiul lui Gutium Marin a prejudiciului moral în mărime de 500000 lei, iar asupra cuantumului prejudiciului marterial să se expună instanța în ordinea procedurii civile, și în beneficiul lui Nicoară Valeriu a prejudiciului moral în mărime de 80000 lei și cel material în sumă de 50000 lei.

2. Prima instanță examinând cauza conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Cozma Alexandru, la 14 ianuarie 2014, aproximativ la ora 06.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, deplasându-se la volanul automobilului de model „Mitsubishi Galant”, cu n/î SG AP 590, pe traseul Brest-Chișinău-Odesa, în direcția orașului Edineț, la km 126-292,70 metri, în apropierea s.Corlăteni, r-nul Rîșcani, neținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră, a ieșit pe banda carosabilă destinată circulației în sens opus, unde s-a tamponat frontal cu microbuzul de model „Ford Tranzit”, cu n/î DR AW 423, condus de șoferul Gutium Ion, care se deplasa regulamentar în direcția mun.Bălți și în care în calitate de pasageri se aflau Gutium Pelaghia și Nicoară Valeriu, astfel, a încălcat prevederile pct.14 lit.a), pct.2 subpct.3) și pct.45 subpct.1) lit.a), b), d) din Regulamentul circulației rutiere, care stabilesc că: conducătorului de vehicul îi este

interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate; pe drumurile cu circulația dublu sens care au cel puțin două benzi într-o direcție este interzisă intrarea pe partea carosabilului destinată circulației în sens opus; conducătorul trebuie să conducă vehiculul ținând permanent seama de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care iar permite să prevadă situațiile periculoase și situația rutieră - încălcări, care sînt în legătură directă cu comiterea accidentului de circulație și consecințele survenite.

În rezultatul impactului, șoferului microbuzului de model „Ford Tranzit”, cu n/î DR AW 423, Gutium Ion și pasagerului Gutium Pelaghia le-au fost cauzate, conform rapoartelor de expertiză medico-legală nr.40/D din 07.02.2014 și, respectiv, nr.67/776D din 11.06.2014, vătămări corporale grave periculoase pentru viață, în urma cărora ei au decedat, iar pasagerului Nicoară Valeriu i-au fost cauzate, conform raportului de expertiză medico-legală nr.85/d din 17.04.2014 vătămări corporale grave, periculoase pentru viață.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorul, avocatul R.Gaina în numele succesorului părților vătămate M.Gutium, avocatul V.Gligor în numele inculpatului și inculpat, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a sentinței, în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care A.Cozman să fie condamnat în baza art.264 alin.(6) Cod penal la 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, invocînd că pedeapsa aplicată inculpatului este prea blîndă în coraport cu fapta comisă, care nu corespunde criteriilor de individualizare a pedepsei, stabilite de art.75 Cod penal; instanța nu a luat în considerație urmările grave a acțiunilor infracționale ale inculpatului - decesul ambilor soți Gutium și traumarea gravă a părții vătămate V.Nicoară, care după accidentul rutier în cauză a devenit invalid de gradul II;

- avocatul R.Găină în numele succesorului părților vătămate M.Gutium, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri în latura civilă, cu admiterea acțiunii civile și încasarea prejudiciului material, a cheltuielilor suportate în legătură cu acordarea asistenței juridice în ordine de apel, a plății pentru păstrarea microbuzului la parcarea specializată, invocînd că nu este de acord cu soluția instanței în latura admiterii în principiu a acțiunii civile în partea încasării prejudiciului material, deoarece inculpatul a recunoscut acțiunea civilă în sensul și cuantumul declarat, neobiectînd asupra cuantumului sau asupra neprobării sumei indicate în acțiune, astfel că probele care au fost prezentate în instanță dovedesc existența cheltuielilor suportate de M.Gutium care urmau a fi încasate de la inculpat;

- avocatul V.Gligor și inculpatul, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, iar acțiunile civile a lui M.Gutium și V.Nicoară de admis în principiu, urmînd ca asupra cuantumului prejudiciilor cauzate să se expună instanța în ordine civilă, invocînd că instanța la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile art.75, 76 Cod penal și nu și-a argumentat soluția de numire a unei pedepse cu închisoare, considerînd că pedeapsa stabilită este prea aspră în coraport cu circumstanțele atenuante – anterior nu a fost judecat, este tînăr, căsătorit, are la întreținere un copil minor și la moment soția este însărcinată, fiind unicul întreținător al familiei, în rezultatul accidentului singur a suferit urmări grave devenind invalid de gradul II, astfel că pedeapsa cu închisoare nu își va atinge scopul pedepsei penale; cuantumul prejudiciului material încasat în beneficiul părții vătămate V.Nicoară de 50000 lei nu este confirmat prin careva probe, nefiind prezentate probe certe în confirmarea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015, au fost repinse, ca nefondate, apelurile declarate de procuror, avocatul R.Gaina în numele succesorului părților vătămate M.Gutium, avocatul V.Gligor în numele inculpatului și inculpat.

Instanța de apel a indicat că, cauza penală a fost examinată conform prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, potrivit căroră pedeapsa penală care poate fi stabilită inculpatului în acest caz este în limitele de la 4 ani și 8 luni până la 8 ani închisoare.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a dat apreciere circumstanțelor cauzei, precum și prevederilor art.61, 75 Cod penal, ținând cont de persoana inculpatului, care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune din imprudență, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai, are doi copii minori la întreținere, recunoaște vina și regretă de urmările survenite, iar instanța, în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, i-a stabilit pedeapsa penală inculpatului în limita minimă ce constituie 4 ani și 8 luni.

Instanța de apel a respins ca neîntemeiate argumentele procurorului privind aplicarea unei pedepse mai aspre inculpatului, deoarece criteriile de individualizare a pedepsei se conțin nemijlocit în norma penală reținută în acțiunile inculpatului, și anume legislatorul a dat apreciere pedepsei care poate fi aplicată acestuia pentru comiterea unui accident rutier cu circumstanțele agravante, cum sînt numărul de persoane decedate și conducerea în stare de ebrietate, astfel că prima instanță a redus pedeapsa pînă la limita minimă în corespundere cu prevederile art.78 Cod penal, fiind inechitabilă aplicarea ei la limita maximă în situația în care inculpatul este la prima abatere de la lege.

La fel, instanța de apel a respins argumentele părții apărării privind admiterea în principiu a acțiunilor civile și aplicarea unei pedepse neprivative de libertate inculpatului, deoarece din conținutul normei penale încălcate de către acesta nu este prevăzută o pedeapsă neprivativă de libertate, fiind inclusă doar pedeapsa legată de închisoare, iar prevederile art.90 Cod penal în situația dată este inaplicabilă, pedeapsa penală nu-și va atinge scopul de corectare a inculpatului, restabilirea echității sociale, cît și de prevenire a săvîrsirii de noi infracțiuni.

Argumentele părții apărării privind necesitatea confirmării daunei morale prin probe scrise instanța de apel le-a respis, pe motiv că dauna morală este o satisfacție pentru suferințe fizice și morale survenite în urma actului criminal și este determinată nemijlocit de instanță chiar și în lipsa unor probe, astfel că prima instanță corect și motivat a încasat dauna morală, cît și stabilirea cuantumului acestei despăgubiri.

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a determinat cuantumul daunei morale încasate în folosul lui M.Gutium în mărime de 500000 lei, deoarece anume această sumă poate aduce o satisfacție echitabilă pentru pierderea a doi părinți și, la fel corect a fost apreciată mărimea prejudiciului moral de 80000 lei încasat în folosul lui V.Nicoară, care nemijlocit a suferit în accidentul rutier primind în rezultat leziuni corporale grave, devenind invalid de gradul II.

La fel, instanța de apel a relatat că prima instanță corect a stabilit și necesitatea încasării daunei materiale în mărime de 50000 lei de la inculpat în folosul lui V.Nicoara, fiind corect stabilită suma prejudiciului material în conformitate cu bonurile prezentate în confirmarea acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel au declarat recursuri ordinare procurorul și avocatul V.Gligor în numele inculpatului, care solicită:

- procurorul, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță, pe motiv că hotărîrea în partea stabilirii pedepsei nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; instanțele la stabilirea pedepsei inculpatului au ignorat prevederile art.75 Cod penal, nu au luat în considerație faptul că acesta a comis infracțiunea în stare de ebrietate, accidentul rutier s-a soldat cu decesul a două persoane și trauma gravă a părții vătămate V.Nicoară, care în rezultatul accidentului rutier a devenit invalid de gradul II, invocînd în mod repetat aceleași motive cum au fost invocate în apel și descrise la pct.3 al prezentei hotărîri;

- avocatul V.Gligor, casarea hotărîrilor nominalizate, rejudecarea cauzei și aplicarea inculpatului unei pedepsei neprivative de libertate, pe motiv că pedeapsa stabilită acestuia este una prea aspră; instanța nu a ținut cont de circumstanțele atenuante prezente în cauză: inculpatul anterior nu a fost condamnat, este tînăr, căsătorit, are la întreținere doi copii minori, în rezultatul accidentului singur a devenit invalid de gradul II; lipsesc probe ce ar demonstra cuantumul prejudiciului material invocat de partea vătămată V.Nicoară în sumă de 50000 lei; instanța încasînd prejudiciul dat nu a ținut cont de faptul că acesta nu este argumentat prin bonuri.

6. Judecînd recursurile ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal consideră că recursul declarat de către procuror urmează a fi respins, iar cel declarat de avocatul V.Gligor în numele inculpatului urmează a fi admis parțial, din următoarele considerente.

Potrivit textelor recursurilor procurorului și a avocatului în numele inculpatului, ca temeiuri de casare a hotărîrii judecătorești sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd aceasta nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate.

După cum rezultă din textul recursurilor, autorii acestora sînt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor lui A.Cozman în baza art.264 alin.(6) Cod penal, și, critică hotărîrea instanței de apel numai referitor la numirea pedepsei închisorii de 4 ani și 8 luni, procurorul invocînd că este una prea blîndă în coraport cu fapta comisă, iar avocatul solicitînd aplicarea unei pedepse neprivative de libertate, considerînd că pedeapsa numită este prea aspră.

La acest capitol Colegiul penal atestă că, sancțiunea art.264 alin.(6) Cod penal, în baza căruia A.Cozman a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 7 la 12 ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Conform dispoziției art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui A.Cozman i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.264 alin.(6) Cod penal de 4 ani și 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloacele de transport pe un termen de 5 ani.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că, la aplicarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvîrșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului.

În continuare, instanța a considerat că corect prima instanță a reținut ca circumstanțe atenuante în seama inculpatului recunoașterea vinei și căința sinceră în cele săvîrșite, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, acceptarea examinării cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală, caracteristica pozitivă la locul de trai, precum și faptul că în urma accidentului rutier comis, însuși inculpatul a fost încadrat în grad de dizabilitate severă, cu

procentul păstrat de capacitate de muncă doar de 40%, fapt stabilit prin certificatul de dizabilitate și capacitate de muncă, eliberat de Consiliul Național pentru Determinarea Dezabilității și Capacității de Muncă (f.d.175, v.2). Astfel, instanța a conchis că corect prima instanță a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin condamnarea acestuia la închisoare, stabilindu-i, în temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, pedeapsa minimă de 4 ani și 8 luni.

Colegiul penal constată că instanțele de judecată la stabilirea pedepsei inculpatului A.Coza au ținut cont de gravitatea acțiunii săvârșite și pericolul social a infracțiunii comise, de motivul acesteia, de circumstanțele care atenuează sau agravează răspunderea, de influența asupra corectării și reeducării vinovatului, de persoana acestuia, care a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, că anterior nu a fost condamnat, se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minor, în urma accidentului rutier a devenit invalid de gradul II, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă numai cu aplicarea pedepsei închisorii.

Conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul reține că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă, echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Colegiul conchide că concluzia instanțelor corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii. Deci, analizând materialele cauzei și hotărîrea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărîrii judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, în limita sancțiunii norme penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Totodată, Colegiul penal reține că în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, avînd deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operațiuni.

Stabilirea duratei ori a cuantumului pedepsei de către instanța de judecată, într-un caz concret, se face în raport cu gravitatea infracțiunii săvârșite și cu pericolozitatea infractorului, care se evaluează după următoarele criterii: - împrejurările și modul de comitere a infracțiunii, precum și mijloacele folosite; - starea de pericol creată pentru valoarea ocrotită; - natura și gravitatea rezultatului produs ori a altor consecințe ale infracțiunii; - motivul săvârșirii infracțiunii și scopul urmărit; - natura și frecvența infracțiunilor care constituie antecedentele penale ale infractorului; - conduita după săvârșirea faptei și în cursul procesului penal; - nivelul de educație, vîrsta, starea de sănătate, situația familială și socială etc.

Criteriile generale de individualizare a pedepsei pot fi definite ca fiind acele reguli, principii, prevăzute în Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină cont la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Colegiul penal conchide că atît prima instanță, cît și instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului A.Coza, a ținut cont în măsura deplină de principiile

generale de individualizare a pedepsei, ce au fost enumerate mai sus, luându-se în considerație că în urma acestui accident a avut de suferit și inculpatul, acesta devenind persoană cu dezabilitate.

Mai mult, instanța de recurs atestă că, pedeapsa penală nu trebuie să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, de care instanțele la fel, urmează să țină cont la stabilirea pedepsei. Excluderea pedepsei retributive înseamnă că aceasta nu trebuie privită ca „prețul”, pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă. Norma juridică trebuie să prevadă pedeapsa, care trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei. Pentru realizarea dreptății, echilibrul trebuie să existe între aceste elemente și consecințele suportate de persoana condamnată, care nu trebuie să sufere o nedreptate, nici victima să nu fie nemulțumită de pedeapsa aplicată făptașului. Prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, se urmărește ca victima și statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății.

Prin urmare, argumentele recurenților, precum că hotărârile nu cuprind motivele de aplicare a pedepsei stabilite sînt neîntemeiate, dimpotrivă acestea sînt bine argumentate, motivate și nu contravin prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Referitor la temeiul invocat de partea apărării referitor la neteimicia hotărîrilor judecătorești în latura civilă, Colegiul penal cercetînd și verificînd hotărârile judecătorești și materialele cauzei conchide că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

Prima instanță a dispus încasarea prejudiciului material în folosul părții vătămate V.Nicoară în mărime de 50000 lei, soluție menținută și de către instanța de apel.

Potrivit textului recursului declarat, avocatul a invocat ilegalitatea deciziei, pe motiv că instanța de apel nu a dat o apreciere obiectivă probelor cauzei ce demonstrează quantumul prejudiciului cauzat părții vătămate V.Nicoară, și anume bonurilor de plată prezentate de către acesta în confirmarea cheltuielilor suportate pentru tratament în urma accidentului rutier.

Colegiul penal verificînd materialele cauzei în raport cu motivele invocate la acest capitol, constată că prima instanță prin admiterea acțiunii civile referitor la încasarea prejudiciului material în beneficiul părții vătămate V.Nicoară, nu a verificat probele prezentate de partea vătămată, inclusiv bonurile de plată care, reieșind din copiile acestora anexate la materialele cauzei (f.d.144-147, 153 v.1), nu demonstrează cert quantumul prejudiciului material suportat de partea vătămată în mărime de 50000 lei. Astfel, în materialele cauzei lipsesc careva probe incontestabile (bonuri, cecuri, înscrisuri) ce ar confirma cheltuielile materiale solicitate de partea vătămată în sumă de 50000 lei.

Conform prevederilor art.387 alin.(1) Cod de procedură penală, o dată cu pronunțarea sentinței de condamnare, instanța de judecată, apreciind dacă sînt dovedite temeiurile și mărimea pagubei cerute de partea civilă, admite acțiunea civilă, în tot sau în parte, ori o respinge. Totodată, potrivit alin.(3) al aceluiași articol și art.225 Cod de procedură penală, dacă la soluționarea acțiunii civile, pentru a stabili exact suma despăgubirilor convenite părții civile, ar trebui amînată judecarea cauzei pentru a se administra probe suplimentare, instanța poate să admită în principiu acțiunea civilă, urmînd ca asupra quantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

Prin urmare, reieșind din circumstanțele sus menționate și prevederile normelor procesual penale citate supra, Colegiul penal conchide de a admite recursul avocatului în numele inculpatului în partea încasării prejudiciului material în beneficiul părții vătămate V.Nicoară, cu casarea sentinței și deciziei instanței de apel în această parte, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în partea dată, prin care acțiunea civilă a părții vătămate în partea încasării prejudiciului material urmează a fi admisă în principiu, urmînd ca

asupra cuantumului despăgubirilor materiale să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

7. În conformitate cu prevederile art.434 și art.435 alin.(1) pct.1), 2) lit.c) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Bălți, Costaș Valentina, în cauza penală în privința lui Cozma Alexandru.

Admite recursul ordinar declarat de avocatul Gligor Vadim în numele inculpatului Cozma Alexandru, casează parțial sentința Judecătoriei Rîșcani din 04 mai 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 02 septembrie 2015 în cauza penală în privința lui Cozma Alexandru, în partea încasării prejudiciului material în sumă de 50000 lei în beneficiul lui Nicoară Valeriu, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre în partea dată, prin care acțiunea civilă înaintată de Nicoară Valeriu privind încasarea prejudiciului material se admite în principiu, urmînd ca asupra cuantumului acestuia să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Celelalte dispoziții ale hotărîrilor contestate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată integral la 15 ianuarie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Ion Guzun